

Mot.
1989/90
A101–103

Motion till riksdagen

1989/90:A101

av Ylva Annerstedt (fp)

med anledning av prop. 1989/90:76

Regionalpolitik för 90-talet

I propositionen behandlas mycket kortfattat storstädernas betydelse för den regionala utvecklingen. Statsrådet skriver emellertid att det är av stor regional betydelse att en del av näringsstillväxten i Stockholmsregionen kan avlänkas.

En förutsättning härför är dock att det finns en tillväxt att avlänka. För närvarande investerar svenska företag kraftigt utomlands, framför allt inom EG. Deras investeringar i Sverige har däremot inte ökat och inte heller har utländska företags investeringar i Sverige ökat.

År 1989 var de svenska investeringarna i EG ca 30 miljarder kronor och EG:s i Sverige ca 2 miljarder. I synnerhet i Stockholmsregionen gäller, att alternativen för svenska företags investeringar i stor utsträckning är EG och inte stödområdena i Sverige. För utländska företag är Stockholmsområdet dock en naturlig inkörsport till den svenska marknaden. Det är därför ett riksintresse att de utländska etableringarna med åtföljande arbetsplatser ökar i Stockholms län.

Propositionen klargör dessbättre (s. 43) att Stockholmsregionens internationella dragningskraft är av mycket stor betydelse för Sverige som helhet. Man skriver att det finns anledning att värna om Stockholm som en väl fungerande huvudstadsregion. Statsrådet säger emellertid att bristerna i regionens infrastruktur måste åtgärdas och att dessa utgör en hämsko för utvecklingen i landet som helhet. Han föreslår dock inte några åtgärder utan hänvisar till storstadsutredningen.

Dessa klara uppfattningar är det angeläget att stryka under. Tyvärr finns det här en motsättning till det som uttrycks på andra ställen i propositionen, där man skriver att det är ett nationellt intresse att dämpa en "alltför snabb" tillväxt i Stockholmsregionen. Det är förvisso så att tillväxten i huvudstadsregionen medför både problem och kostnader för regionens invånare, eftersom den inte följts upp med infrastrukturens utbyggnad. Speciellt när det gäller de väganlagen har Stockholms län missgynnats systematiskt år efter år. Länet vägnät är byggt för 60-talets invånarantal och trafikvolym och är idag ett hot mot både trafiksäkerhet och miljö. En ändrad fördelning måste komma till stånd.

Också förbättringar av kommunikationerna mellan Stockholm och övriga landet samt angränsande län i östra Mellansverige är av stor betydelse för de

framtida möjligheterna att uppnå en mer balanserad utveckling. De åtgärder regeringen vidtagit, investeringsskatt på 30 % och höjd fastighetsskatt, slår emellertid hårt mot tillväxten utan att bidra till någon spridning av densamma. Investeringsskatten på byggande och straffskatten på fastigheter i Stockholms län måste därför avskaffas.

Stockholmsregionen spelar en central roll för teknikförnyelsen och produktivitetens utvecklingen inom svenskt näringsliv. Näringslivet i regionen är en nationell resurs, som måste vårdas och ges utvecklingsutrymme. Förbättrade kommunikationer och modern informationsteknologi ger ökade möjligheter till spridning av information och till decentralisering av kvalificerade verksamheter.

Det är möjligt och måste vara ett uttalat mål för statsmakterna att genom positiva insatser öka avlänknningen från Stockholmsområdet. Länsstyrelsen i Stockholms län är engagerad i ett sådant arbete. Det är angeläget att länsstyrelsen i Stockholms län ges erforderliga resurser för detta arbete, vilket är av direkt intresse för kommuner och län inom stödområdena.

Länsstyrelserna föreslås få huvudansvaret för samordningen av statens regionala utvecklingsinsatser. För Stockholmsregionens del är det viktigt att denna ökade roll för länsstyrelserna anpassas till de särskilda förutsättningar som råder här vad avser uppgiftsfördelningen mellan de regionala organen.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att regeringen bör utarbeta en ändrad fördelningsmodell för vägnslagen så att Stockholms län får en ökad andel av dessa,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om konsekvenserna av särskild investeringsskatt och höjd fastighetsskatt för Stockholmsregionen,
3. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av resurser till länsstyrelsen i Stockholms län,
4. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts beträffande de särskilda förutsättningar som råder i Stockholms län vad avser uppgiftsfördelningen mellan de regionala organen.

Stockholm den 26 mars 1990

Ylva Annerstedt (fp)